

O Sai super-specijalističkoj bolnici i radu s Phyllis Krystal

SAI RAM,

drago mi je da vas sve vidim. Stvarno ne znam što ću vam danas govoriti. Dolazeći ovamo zapisao sam nekoliko stvari. Želim zahvaliti Sai organizaciji što me je ljubazno pozvala na razgovor s vama, i naravno Sai Babi, koji mi je to dozvolio. Jako sam uzbuđen i malo nervozan. Nisam neki iskusni govornik, ali me Sai Baba pomalo u takvog pretvara.

Sudjelovao sam u radu organizacije "Svjetski forum duhovnih i parlamentarnih vođa za ljudski opstanak" (Moskva, 1990, op.red.). Grupa je porijeklom iz Ujedinjenih naroda, a Swami je odredio da u njoj radim. Imali smo nevjerovatan put u Rusiju, Dalai Lama i majka Tereza su bili članovi naše grupe, a događaj se prenosio po čitavom svijetu. Bili smo gosti g. Gorbačova, Vrhovnog sovjeta i Sovjetske akademije nauka. Skup je otvorio De Cueiljar u ime Ujedinjenih naroda, a nastupili su najrazličitiji sjajni govornici. Prije nego sam pošao, zatražio sam Swamijevo dopuštenje, naravno, a On je rekao: "Da, ti idi, i tamo ćeš govoriti". Nisam znao što točno pritom misli - nisam bio uključen u program izlaganja... govorili su mnogo kvalificiraniji govornici. Bila je to veličanstvena konferencija, trajala je oko tjedan dana, bilo je oko 2000 delegata iz cijelog svijeta, članovi parlamenata iz cijelog svijeta, govorio je g. Albert Gore (danas potpredsjednik USA, op.red.), predsjednik vlade Norveške, te razni divni, divni govornici. Sai Baba mi je u stvari rekao: "Ne želim da trčkaraš naokolo, uvijek pokušavaš sve organizirati. Želim da ostaneš u svojoj sobi i budeš spreman govoriti". Jedini način na koji sam to mogao shvatiti bio je da ću vjerojatno tamo na konferenciji nekoga sresti - a to je vrlo važno, jer mislim da je to način na koji Sai želi da s nekim razgovaramo - da čekamo i promatramo i budemo Mu na raspolaganju da putem nas s nekim razgovara.

I tako sam otišao u sobu i bio u nekoj vrsti meditacije i nisam izlazio i trčkarao naokolo kao što obično radim. Konferencija je trajala sedam dana, bila je dinamična, a bili su prisutni neki od najvećih svjetskih govornika. Na završnoj ceremoniji voditelj organizacije popeo se do mene i rekao: „želimo da govoriš, Isaac". Bio sam tako užasnut - kao što sam i sada (smijeh), te sam kao i sada, samo s nekoliko malih bilježaka, stajao ispred te grupe duhovnih učitelja i svjetske publike - bio je satelitski prijenos. Zamolio sam Swamija da govori kroz mene. On je održao veličanstven govor, u potpunosti o ljubavi (smijeh, pljesak).

Otprilike godinu dana kasnije to je ispalo vrlo smiješno. Bio sam blagoslovljen naći se u Njegovoj prisutnosti, još su neka gospoda bila tamo, a On je govorio o konferenciji i o tome kako je održao predavanje o ljubavi kroz mene i kako sam bio nervozan na početku, ali sve sabraniji prema kraju, pa se nadam da će tako biti i danas.

Želio bih se zahvaliti Michaelu Hollanderu. Moram vam reći da se nikada nisam tako prestrašio kao kad sam prvi put sreo Michaela Hollandera (smijeh). Premda je tako drag. Bio sam u crnom, a i sad nosim crno povremeno, očigledno je ono bila kriva prigoda (smijeh). (1) Došao je ravno do mene i nasmrt me prestrašio. Bilo je to otprilike 1975. On je divan čovjek i veliki Sai sljedbenik, kao što znamo svi koji smo radili s njim, i osjećam se blagoslovljenim što ga poznajem.

Ono što sam mislio raditi danas jest govoriti o jedinom predmetu koji dobro poznajem, a to sam ja sam, pa ću vam ispričati svoju priču. Rodom sam iz Jacksona, Tennessee, malog gradića između Nashvilla i Memphisa, Tennessee. Odrastao sam tamo do 15. godine, a tada sam otišao u Englesku. Moji su se roditelji tada rastavili, i otac je otišao s poslom u Englesku, te se i meni posrećilo da tamo odem.

Pokrenuo sam posao koji sam nazvao HARD ROCK CAFE, kada mi je bilo 19. godina. Bio sam gorljivi sljedbenik Jimmy Hendricksa (smijeh), Creama, Led Zeppelina i nekih drugih momaka, a to sam i sada. Mislim da su fantastični. I tako sam započeo posao, i Gospodin me blagoslovio izvanrednim uspjehom, iznad mojih najluđih očekivanja. Sreo sam kroz to mnoge ljude, kasnije, kada sam postao Sai sljedbenik. Kod njih nisam bio jako popularan, kao ni kod grupa kao što je ova ovdje - stalno me je to brinulo - uglavnom zato jer su ljudi osjećali da je to svijet rock'n'rolla, i droge, i mase ludih stvari - a i bila je (smijeh), i da Sai neće biti na takvom mjestu, odnosno da zloupotrebljavam Njegovo ime. To me jako mučilo mnoge godine. Mogu vam samo reći da je zahvaljujući tome

što je Sai tako divan, te me zove i provodi toliko vremena sa mnom, i zaista sam blagoslovljen što mi je to omogućeno -rekao mi je jednom da je HARD ROCK CAFFE Njegov (smijeh), što sam znao, što sam znao! Mogao je znati i to da je slika Sai Babe u svakom HARD ROCK CAFFE-u, i što je vrlo zanimljivo, rekao je da je to bila oaza svjetla u moru tame. Stvarno osjećam da svi mi jesmo, i trebali bismo biti u ovoj Kali-Yugi, lučonoše u Njegovoj službi. Bilo je to divno vrijeme za mene.

Jednom sam bio blagoslovljen kupnjom prava na jednu knjigu. Naime, od svoje 13. godine primao sam neku vrstu metafizičkih posjeta. Prilikom jedne od tih posjeta rečeno mi je: „Kupi knjigu 'Tajni život biljaka'". Nisam tada znao što to znači. Imao sam u to vrijeme 23 godine. Nakon otprilike 2-3 tjedna uzeo sam Newsweek časopis i tamo u odjeljku za knjige, koji obavezno čitam, nalazila se knjiga o parapsihološkim i psihičkim fenomenima naslova "Tajni život biljaka", autora Christophera Birda i Petera Thompkinsa. Bilo je to 1973. Nazvao sam autore i rekao da bih želio kupiti filmska prava na njihovu knjigu, jer mi je ta tema vrlo draga i bliska.

Od svoje 13. godine primao sam neku vrstu psihičkih poruka i u početku sam bio užasnut, nisam to shvaćao. Pomogao mi je tada zapravo jedan svećenik, Norman Vincent Peel iz New York City-a, prijatelj moje obitelji, i objasnio mi o čemu se radi, te objasnio roditeljima da nisam lud. A meni se tada činilo da ću poludjeti - kada ti svijest dobiva neke poruke izvana, to je teško... Sada znam da je to put prema onome što mi u stvari jesmo ili što bismo trebali biti. Bilo je vrlo zanimljivo kada sam kupovao prava na tu knjigu. Kada sam nazvao autore čovjek mi reče: "G. Tigrett, ne mogu vjerovati da želite otkupiti tu knjigu, ona je kompletni promašaj!" štampana je na Božić i zaista je bila vrlo slabo primljena, u stvari u onom članku o knjizi koji sam čitao cijela tema je bila loše primljena. Rekao sam: "OK, znam da moram kupiti to pravo od vas". I učinio sam to telefonom, praktički za smiješne novce. Šest tjedana kasnije knjiga je dospjela na New York Times-ovu bestseller listu i ostala tamo 57 tjedana.

Slijedeća stvar koja mi se dogodila, bila je ta da sam postao jedan od najpopularnijih momaka u Hollywood-u, doduše sasvim kratko (smijeh). Bilo je zaista nevjerovatno. To me odvelo u Kaliforniju i kompaniju Warner Brothers s kojom sam sklopio distributivni posao. Bio sam blagoslovljen izlaziti u to vrijeme sa Steve Wonderom, koji mi je postao partner u produkciji. On je vrlo duhovan, te sam bio blagoslovljen što je snimio zvučnu podlogu za film, koja je izašla i kao album. Vjerovatno ste čuli za album pod nazivom "Tajni život biljaka". Krenuli smo zatim zajedno na putovanje oko svijeta u trajanju od 8-9 mjeseci. Napisali smo scenarij o tome kako istražiti fenomene na planeti, o kojima je ova knjiga i napisana. Obišli smo mjesta kao što su: Cayce-ov Institut u Virginia Beach, otišli smo u Kalifornijski univerzitet u Južnoj Kaliforniji, gdje se nalazi Odsjek za parapsihologiju, kao i na John Hopkins i Duke. Sjećam se i odlaska u Meksiko, gdje smo sreli jednog gospodina, zapravo domoročac s ulice, koji je mogao uzeti polaroid film i staviti ga na čelo, te učiniti da se pojavi bilo kakva fotografija koju biste poželjeli, na primjer slika New York City-a sa JFK-om na vrhu - on vam je to mogao učiniti. U stvari, činio je to prvenstveno za alkohol i sjećam se točno da su se kasnije tokom dana zgrade pomalo naginjale (smijeh). Bilo je to dosta žalosno, ali nas je to putovanje zatim dovelo do najvećeg fenomena, naše voljene Indije. To je najnevjerovatnija zemlja na ovoj planeti. Bogata je svime što je povezano s duhovnošću. Narod je tamo održao duhovnost u potpunosti. Čudesno je da ta nevjerovatna zemlja, u koju su mnogi od nas bili blagoslovljeni otići, još uvijek tamo, usred ove Kali-Yuge, da štiti i svjedoči da Bog jest sve i svugdje prisutan. Tijekom tog izleta dogodilo da sam bio smješten u hotelu u mjestu Alangabad koji se nalazi na sjeveru. Nešto je počelo dolaziti u moju svijest i reklo: "Čekamo te. Dođi!" Ogleđao sam se po hotelskom predvorju ali tamo nije bilo nikoga osim nekih ljudi koji su se onuda muvali. Opet sam čuo taj glas i shvatio da je to moj unutarnji glas koji mi govori prilično glasno te sam pogledao nagore, a tamo je bila fotografija Sri Sathya Sai Babe. Pitao sam nekoga tko je to (On, naravno uopće nije bio na mojoj listi majstora koje sam namjeravao posjetiti u Indiji) (smijeh). Rekli su mi da je On veliko nacionalno bogatstvo. Tada sam shvatio da je to učitelj kojega sam tražio mnoge godine te Ga i naslućivao. Sjeo sam u avion i spustio se u Whitefieldu. Bila je nedjelja i tamo se zateklo, kao i obično, oko tisuću ljudi. Sjeo sam otraga na zid, nisam ustvari sjedio nego sam stajao. Odjeven u crno, naravno (smijeh). Sai Baba je izašao, razmaknuo gomilu i došetao ravno do zida gdje sam stajao. Vidio sam Ga kako kružno pomiče rukom za nekoliko ljudi, koji su zatim ispružili ruke (pokazuje rukama). I ja sam tako uradio te mi je materijalizirao vibhuti. To je bio početak moje veze sa Sathya Sai Babom. Bilo je to 1973. Rekao mi je: "Pojeđi to, vrlo je dobro", te sam to i učinio.

Od tada više nisam imao prilike ponovo razgovarati s Njim, iako sam tamo išao svake godine i tamo provodio po nekoliko tjedana, ponekad mjesec, ponekad duže, između 1973. i 1989. U stvari, što je zanimljivo, postao sam neka vrsta ashramskog vica u izvjesnom smislu (smijeh). Baš je to smiješno - oni od vas koji su tamo bili, su to i vidjeli - kako su svi prezauzeti željom za dobivanjem intervjua... njihov ego... Biti u Puttaparthiu je kažu kao pranje prljavog rublja. Ljudi podržavaju sve svoje osjećaje i želje, a isto je i tamo, i to je prilično nevjerovatno (smijeh). Kad god bi netko prolazio kroz neka stanja traume, što je, čini se, redovita stvar tamo (smijeh), mene bi isključivali, jer sam bio momak koji nije dobio ni intervju ni pogled ni jedne riječi pet, osam, dvanaest godina i naposljetku sam petnaest godina proveo tamo bez i najmanjeg pogleda od strane Sai Babe. Ali sam znao tko je On, i to je bilo sve što je potrebno. Još i danas mi je zagonetka zašto On uopće želi da budem tamo i da s Njim razgovaram. To je potpuno nepotrebno jer On uopće nije ono što izgleda da jest, On je nešto mnogo dinamičnije nego mali čovjek s kuštravom kosom koji gradi bolnice i univerzitet (smijeh). To mislim sasvim ozbiljno. Nikada neću zaboraviti te godine. Bile su tako divne. Zatekao bi se tamo moj dragi prijatelj Michael Hollander koji bi govorio: "Samo stoji tamo, Isaac, drži se!" Bilo mi je uvijek veliko zadovoljstvo sretati ga toliko mnogo puta, kroz niz godina. Kada me je Sai Baba napokon pozvao, našao sam se u nekoj vrsti šoka, kojem je mislim bio razlog to što sam tijekom tog

perioda od petnaest godina imao niz fantastičnih iskustava. Mislim da je bio prisiljen uvjeriti me tko je On.

Imao sam, najblaže rečeno, divlji život. Sjećam se jedne zgrade kada sam skrenuo s ceste, potpuno intoksiciran jureći u Porche Targi 90 milja na sat, niz kanjon, u Kaliforniji, u pet sati ujutro. Auto je poletio u zrak u provaliju od 300, 400 stopa. U stvari sam zaspao dok sam vozio kući. Sai Baba se iznenada pojavio pored mene u autu, bilo je to 1975. ili možda 1976., i obavio ruku oko mene. Primijetio sam Ga upravo kada se auto počeo prevrtati u zraku. Prevrnuo se možda desetak puta. Od auta nije ostalo ništa, nije bilo vjetrobrana, nije bilo vrata, motora, ničega. Bio je u potpunosti uništen. Ipak, podigao sam se i izašao iz auta osjećajući stisak te ruke oko sebe koja me potpuno štitila, bez ijedne ogrebotine. Odmah sam sjeo u avion i otišao u Indiju da Mu zahvalim (smijeh, pljesak). Naravno, On me ignorirao cijelo vrijeme (smijeh).

Zatim sam 1977. u hotelskoj sobi u Denveru, Colorado, imao napad padavice zahvaljujući prevelikoj dozi droge, otprilike u jedan sat ujutro. Dobio sam epileptički napadaj, izgubio sam sve motoričke funkcije, pao sam na pod, progutao sam jezik te sam se gušio. Baš kao što ste o tome čitali moj je duh izašao kroz vrh moje glave. Našao sam se u drugom stanju svijesti i gledao sam dolje na svoje tijelo. U tom stanju svijesti koje je bilo potpuni mir i nešto čudesno, nikada to neću zaboraviti, nešto mi je reklo: "Tvoje vrijeme još nije došlo, zovi ime svog gurua". Pozvao sam Sai Babu imenom i On se pojavio istog trena u sobi. Podigao me i stavio na krevet, izvukao mi jezik, stavio mi ruku na grudi i pritisnuo, te mi se duh vratio ravno natrag u tijelo, a ja sam to gledao odozgo. Bio sam natrag duhom u tijelu koje je bilo u stanju epileptičkog napada. Ne znam koliko je vremena prošlo, sigurno više minuta... Nedugo sam zatim otpušten iz bolnice jer se nije radilo o stvarnoj epilepsiji već stanju izazvanom drogom. Otputovao sam za Indiju sljedećeg dana da zahvalim Sai Babi (smijeh). I tom me prilikom ignorirao, i to više mjeseci (smijeh).

Moram vam reći da sam petnaest godina kasnije, dok smo radili na bolnici, što je bilo divno iskustvo, kao uostalom i sve vezano s Njim, dobio blagoslov da budem Njim u Whitefieldu, u Njegovom domu, više sati, zajedno s nizom čuvenih kirurga koji su se tamo okupili da razgovaraju o bolnici. Na tom je skupu, nakon nekoliko sati, zatražio pažnju svih njih - a ja sam sjedio do Njega - i tom je zgodom rekao: "Spasio sam život ovog čovjeka dva puta, nisam li?" (smijeh). To je rekao petnaest godina nakon događaja (pljesak). Moram također dodati da sam rekao: „Da, naravno“. (smijeh). On se nagnuo i šapnuo mi u uho: „I još mnogo puta također“. (smijeh). Kao što svi znate Sai Baba je tako veseo, On je potpuno čudo za sve nas, ali Njegov humor je sasvim nešto drugo.

Moram vam malo pričati o nečemu bitnom za mene. Pričao sam to već nekim ljudima kojima je to bilo bitno, pa sam odlučio to danas i ponoviti. Imao sam vrlo neobično djetinjstvo, uostalom kao i mnogi drugi ljudi koji su mnogo patili u ovom životu, vjerojatno zahvaljujući događajima u prošlim životima. Imao sam zaista prekrasno djetinjstvo dok nisam napunio otprilike 13 godina. U to vrijeme igrao sam se s malim bratom i počeli smo se tući. Pod njim se urušio dio nasipa i on se ugušio. Znaite, umro je na mojim rukama. Moji su me roditelji okrivljavali za tu smrt, a okrivljavali su također i jedan drugoga. Od tada više nikada nisu progovorili jedan s drugim. To je sve jako utjecalo i na mog starijeg brata koji je imao izuzetan IQ - tada sam to smatrao svojom krivnjom. Slijedeće što se dogodilo bilo je to da se potpuno mentalno razbolio. Proveo sam s njim dugi niz godina u mentalnim bolnicama. Nije htio ni s kim govoriti osim sa mnom. To su bile mučne godine za mene, sukobljavao sam se s mnogim ljudima. Moj je brat uskoro sam sebi oduzeo život. Kao što sam rekao, moja majka i otac više nikada nisu progovorili, te sam i za to okrivio sam sebe, kao i za smrt svog drugog brata. Moj je otac počinio neku vrstu društvenog i poslovnog samoubojstva te je, da bi sebe kaznio, dozvolio da mu posao koji je zapošljavao sve u našem gradu, Jacksonu, Tennessee, potpuno propadne. Vjerovao sam, da sam i za to ja bio kriv.

On je zatim napustio naš grad i moju majku i otišao s jednom mladom ženom u Englesku. Trebalo mi je jako puno godina da izađem na kraj s tom ogromnom tugom. To je trajalo tako dugo i bilo je tako bolno. Siguran sam da su slične stvari mnogi od vas iskusili. Bio sam zaokupljen svim tim tragedijama mnoge i mnoge godine. Neprestano sam se u mislima vraćao na to kakav sam užasan život imao. I jednom zgodom, ne tako davno, u društvu sa Sai Babom, a moram vam reći da je ta zgoda promijenila moj život, dakle jednom prilikom dok smo bili zajedno okrenuo se prema meni i pitao: "Tigrett, imaš li bilo kakvo pitanje o bilo čemu što bi htio znati? Odgovorit ću na svako pitanje". Rekao sam: "Da... želio bih znati zašto sam rođen u obitelji sa toliko tragedije i smrti i ludila i nasilja i svih tih stvari koje su trajale godinama i godinama... ZAŠTO sam rođen u takvoj obitelji?" On se blago nasmiješio, pogledao me i rekao: „Da ti se omekša srce“. I mogu vam sada reći da sam iznenada shvatio da sam bio blagoslovljen rođenjem u toj obitelji i prolazanjem tih iskustava, jer ovo malo što sam do danas postigao mogu zahvaliti tim iskustvima, a Bog zna da imam ogromni ego i da nisam imao ta iskustva, što bih sve počinio?(smijeh).

Mislim da je važno za svakog od nas da shvati da su karte koje su nam podijeljene date s velikom ljubavlju i suosjećanjem. I to je jednostavno vaša karma. Kao što je Sai Baba rekao već mnogo, mnogo puta, prošlost je prošlost, budućnost je nesigurna, SADA je pravo vrijeme! SADA sami kreirate svoju budućnost, i što god učinite, vraća vam se natrag. To je vrlo jednostavna formula u duhovnom svijetu kao što je to slučaj i sa zakonima fizike.

Moram vam ispričati o svom prvom intervjuu sa Sathya Sai Babom koji je bio prilično fantastičan. Prije toga, mislim da je to bilo 1974, prvi puta kada sam otišao u Puttaparthi, kada sam napuštao kantinu, usput budi rečeno hrana je tamo fantastična usprkos glasina da nije tako dobra (smijeh) - primijetio sam jednu malu poruku iznad vrata, malu

drvenu pločicu -ona je još tamo. Na njoj piše: "Voli sve, služi svima". Pomislio sam: "Dobro, doveo me u ovaj zapanjujući, ludi svijet, ludi posao - i ta me se poruka tako snažno dojmila da sam pomislio -zacijelo, ovo je jedina stvar koja je bitna u ovom životu i uvest ću to u svoj posao". Tako sam se vratio natrag... Ta jedna mala poruka promijenila je čitav moj život. Vratio sam se natrag i počeo je propovijedati svom osoblju. Ona je u svakom slučaju u mom srcu - uvijek sam osjećao da je "Voli sve, služi svima" ono zašto smo rođeni, zašto smo ovdje; o drugome uopće ne vrijedi razmišljati.

I tako je ta izreka postala moto za moj posao. U svakom HARD ROCK CAFFE-u diljem svijeta zateći ćete znak koji govori "Voli sve, služi svima". Štampali smo' moto na milionima majica, dvadeset miliona šibica i dugmadi i svega i svačega. Običavao sam držati govor o tome, svom osoblju, jednom mjesečno, u nekom od HARD ROCK CAFFE-a u svijetu, i tako sam vodio svoj posao. Znao sam da moram unijeti svoj duhovni život u poslovni. Da je to jedini način da se uspješno preživi, te stvara ono što On želi. On to zaista želi. On želi od svih nas da budemo kazališne lutke za Njega. Kad kažemo riječ lutke, ah, to se malo sukobi sa egom, ali to je stvarno ono o čemu se tu radi, On želi od svih nas da budemo instrumenti.

Ja sam pokušao postati taj instrument za Njega. Očigledno to još uvijek zdušno i pokušavam. Moram reći da je "Voli sve, služi svima" postao moto mog osoblja i svih ljudi kojima se svidjelo što smo radili. Pa opet, bojao sam se da radim nešto krivo. Mislim, tako je ludo živjeti u tom ludom svijetu i imati božanskog učitelja, uz sva neprestana duhovna iskustva, i sve ostalo. Sve do mog prvog intervjua nisam prepoznavao svaku Njegovu podršku i to da je On u stvari stajao iza HARD ROCK CAFFE-a.

Nikada neću zaboraviti kada je rekao: "Ti, uđi unutra!" Mislim, nakon petnaest godina! Pogledao sam tipa iza sebe (smijeh), pomislio sam - sigurno njemu govori, to ne mogu biti ja. Bilo je to zaista divno. Tako mi se dakle obratio i potpuno me prestravio. Posjeo me točno ispred sebe, bilo je tamo unutra još deset ili dvanaest ljudi. Izgovorio je: "Gdje je Bog?" Rekao sam: "Pa... On je u mom srcu". On je rekao: „NE!" (smijeh). Rekao je: "BOG je POSVUDA. To je kao kada riba pliva kroz vodu - voda je IZNAD ribe, OKO ribe, ISPOD i UNUTAR ribe. TI si RIBA koja PLIVA kroz BOGA". To su za mene bili opet najdivniji trenuci u životu, a siguran sam i za sve one druge koji su bili sa mnom u sobi, jer smo zaista plivali kroz Boga, kao što to i sada činimo. On se nalazi svugdje. I to je ta svijest koju svi pokušavamo doseći, ne samo intelektualno, već i u cijelosti shvatiti i stopiti se s tom sviješću. Pitao me zatim: "KAKO SE DOLAZI DO BOGA?" Pogriješio sam s prvim pitanjem pa se nisam usudio odgovoriti na drugo i samo sam lagano uzmaknuo. Pitao je drugog momka: "Kako se dolazi do Boga?" On nije odgovorio ništa. Ponovo sljedećeg: "KAKO SE DOLAZI DO BOGA?" Tada se okrenuo prema meni i upitao još jednom: "K A K O SE DOLAZI DO BOGA?" Ja sam samo sjedio a On mi je namignuo i rekao: "VOLI SVE, SLUŽI SVIMA!" (smijeh, pljesak). U tome je stvarno sve, nema u to nikakve sumnje.

Želim vam govoriti malo i o bolnici. Stvarno sam blagoslovljen time da me Sai Baba tu angažirao. Govorio sam svom osoblju i prijateljima, mojoj braći i sestrama u HARD ROCK CAFFE-u, kojih je bilo nekih 3-4000 širom svijeta, još od dana kada sam negdje 1971., u stvari s time započeo, da će to jednog dana služiti čovječanstvu na neki način. Govorio bih: "Ne znam da li mi vjerujete, ne vjerujem niti ja sam sebi, ali jednoga će dana nešto od ovog nevjerojatnog uspjeha koji smo postigli, nekako služiti čovječanstvu". Običavao sam to govoriti na mjesečnim sastancima kroz dugi niz godina. Swami je poslao nekoga da otkupi kompaniju u pravo vrijeme jer sam od iscrpljenosti širenja poslovanja širom svijeta, bio blizu smrti. Taj čovjek mi je ponudio previše novca, što sam smatrao znakom od Boga i tako sam prodao HARD ROCK CAFFE. Bila je to javna kompanija, bila je na londonskoj burzi, kao i na američkoj, i bilo mi je prilično teško odustati od svega. Nakon zaista mnogo meditacije, počeo sam dobivati znakove: "Da zaista, to je ono što želim da učiniš!" Otvorio sam bio fondaciju zvanu "Rama(?) foundation", mnogo godina ranije, te stavio pola svog uloga u tu fondaciju. Ta je fondacija primila polovicu prihoda od prodaje HARD ROCK CAFFE-a, koji se prodao za, mogao bih reći, čudesnih 108 milijuna dolara! (pljesak) Oh, Bože (smije se)... Neću nikada zaboraviti nešto drugo. Jednom je zgodom Swami držao lekciju bucmastoj gospođi o tome kako kuhati. Održao je stvarno cijelu lekciju o tome kako kuhati (smijeh) -kako zakuhati vodu, kako kuhati rižu, kako sa svime postupati i tako dalje, i tako dalje... I tada se okrenuo i rekao - ne znam da li to znate: "Sai Baba teži savršenih 108 funti! (pljesak) Ja od četrnaeste godine težim 108 funti". I numerologija je vrlo važna, eto. Ima toliko zagonetaka na ovome svijetu, toliko se toga zbiva čega nismo svjesni ...

Bilo kako bilo, nakon prodaje HARD ROCK CAFFE-a bio sam blagoslovljen otići kod Sai Babe. Otišao sam k Njemu i rekao Mu: "Swami, imam taj novac". Rekao je: "Znam, znam, znam!" te je rekao da ćemo graditi bolnicu. Znači, pomislio sam, On želi da se time pozabavim, gradit ćemo bolnicu, odlično! Htio bih usput reći nekoliko riječi o Sai Babi i poslu s novcem, jer svi govore: „O, Sai ne uzima nikakav novac, itd., itd.". Sai NE TREBA ništa. On me BLAGOSLOVIO dozvolivši da mu dam novac, On ga nije tražio. On je mogao znati da dolazim, još prije petnaest života je mogao znati za taj trenutak. Organizacija funkcionira na potpuno isti način. Otvorio je preko 200 škola širom Indije, ima fakultet, visoku školu i mnoge druge slične ustanove. Sve to počiva na donacijama, na donacijama imućnih Sai sljedbenika koji daju anonimno Centralnom povjerenstvu, i to godinama. Oni dolaze k Njemu, a On kaže na primjer: "Sagradit ćemo školu". Odmah dolazi netko sa strane i kaže: "Evo novac za to". On kaže: "Odlično!" Ili će reći: "NE!" Vidio sam Ga kako odbija devet ponuda od deset jer zna da to nije u redu. To je bilo fenomenalno. Za mene kao biznismena bilo je nevjerojatno gledati Ga i vidjeti kako to radi. To je nešto čega se nitko ne bi trebao bojati niti biti time uznemiren. Ljudi kažu: "Oh, ne možeš biti duhovan i imati novac!" To je

besmislica, apsolutna besmislica.

Ono što ne može biti, jest to da u isto vrijeme potpuno obožavate novac i budete duhovno angažirani, i sada polako dolazim do poante (malo sam odlutao od teme, što mi se ponekad događa). Došao sam do točke gdje sam kroz meditaciju dosegao određeno stanje uma. Shvatio sam da sam postao nevezan za mnoge stvari, počevši od moje kćeri koju sam dao Saiju, i moje žene, pa do materijalnih stvari za koje mi ionako nikada nije bilo naročito stalo. Otišao sam Ga vidjeti te Mu rekao: "Swami, blagoslovio si me između ostalog i tom sposobnošću da unosim energiju u svoje tijelo kroz meditaciju - da li želiš da odem negdje u pećinu i da radim tu meditaciju?", a On je rekao: "U drugom periodu povijesti to bi bilo ispravno, ali ne sada". Rekao je: "Želim te u svijetu, želim te sa svim tim stvarima, ali ne želim da se za njih vežeš. Želim da budeš pored njih, ali ne želim da budeš njihova žrtva. Želim nositelje svjetla u svijetu, jer svijet mora biti pročišćen u ovom razdoblju", u ovom predivnom razdoblju u kojem smo se svi bili blagoslovljeni roditi, jer Novo Doba je pred nama, i reći ću nešto kasnije malo više što mi je Sai rekao o tome.

Bolnica je bila blagoslov za mene - na puno raznih različitih načina. Tražio je od mene da organiziram Rama fondaciju, da organiziram izgradnju zgrade. Bio sam blagoslovljen sresti profesora Keith Creechlowa koji poučava na Kraljevskom koledžu umjetnosti u Londonu. Profesor Creechlow je vodeći svjetski sakralni arhitekt. On poznaje svu drevnu geometriju i napisao je o tome mnoge knjige od kojih ne razumijem niti jednu jedinu. On je apsolutno zapanjujući čovjek. Sai Baba nas je dakle združio. Odveo sam Keitha dolje da vidi Sai Babu, a Sai Baba je rekao: "Da, to je čovjek koji će nam graditi bolnicu". Bolnica je zasnovana na drevnoj geometriji te je bilo jedinstveno promatrati proces gradnje. Prva stvar koju je Keith rekao, bila je, da moramo očistiti zemlju prije nego Svami dođe da obavi puju i ostalo. Tako smo pitali Swamija hoćemo li nacrtati na samom terenu drevnu mandalu, a On je rekao: "Da, nacrtajte je na zemlji." Onda smo Keith i ja sjeli u auto i odvezli se do terena. Keith mi je, dok smo se vozili, rekao: „znaš, radio sam to samo za neke tibetanske lame gore u Sikkimu koji su me zamolili da izgradim gore manastir, a mandala ne funkcionira ukoliko se na terenu ne zatekne orao ili ako ne leti uokolo, jer treba obaviti i neka usklađivanja, ili tako nešto." Kad smo izašli na teren, tamo je bilo PET orlova koji su sjedili na zemlji (smijeh), točno na mjestu gdje je mandala trebala biti nacrtana! (smijeh, pljesak) Nacrtali smo tu mandalu vrlo pažljivo, a orlovi nisu odletjeli, samo su se malo odmaknuli da nam naprave mjesta (pokazuje rukom).

Bilo je to zadivljujuće. Creechlow je divan čovjek i veliki sljedbenik Sai Babe. Bolnica je bila izgrađena prije nego je medicinski plan uopće bio dovršen. Bilo je to pitanje forme koja je morala prihvatiti ljudski duh. Swami je to tako želio. Zasnovana je na drevnoj numerologiji i sve je to zadivljujuće. 108 je igrao ključnu ulogu pri orijentaciji zgrade i izgradnji kupole. Broj 33 je igrao veliku ulogu u izradi svih planova, jer je 33 godine Krist bio na Planeti. Cijela je stvar najprije dobila formu, a tada je došao red na nas da stavimo unutra što želimo. Sve je izvedeno na potpuno drugačiji način, to je stvarno sveti hram liječenja. Bio sam tamo mnogo, mnogo puta i to je sasvim čudesno, taj osjećaj koji vas obuzima kad ulazite u zgradu bolnice, osjećaj potpunog božanskog. To je jedno izuzetno, sasvim nevjerovatno mjesto. Bio sam također blagoslovljen time što me Sai zamolio, da obavim medicinsko planiranje.

Uzeli smo Medicinsko udruženje Amerike koje je vodeće bolničko udruženje u svijetu. Oni grade na tisuće bolnica diljem svijeta, i oni su nam obavili medicinsko planiranje. On je u sve to uključio i neke od najoštrijih umova Indije i drugih zemalja da uzmu ono što je Udruženje napravilo i sve to ispremiješaju. I sam je napravio mnoge promjene. Kao što mi je i rekao: "Ovo je prototip, ovo je apsolutni prototip". A ja sam pomislio: "Bože, što to znači?" Nisam imao blage veze. Poslao me zatim u Svjetsku zdravstvenu organizaciju u Genevi. Otišao sam tamo i sreo se s grupom od dvanaest njihovih vodećih liječnika. Kada sam izložio planove bili su zaprepašteni i bijesni nad cijelom idejom bolnice. Rekli su kako to nikada neće funkcionirati: kako ćete izgraditi super specijalističku bolnicu, rekli su, kada ljude u zemljama trećeg svijeta ne možete naučiti čak niti osnovnoj higijeni, kako obaviti cijepljenje i slično. Razderali su me na komadiće, što je inače teško uraditi (smijeh), te sam samo mirno sjedio tamo slušajući ih i znajući da su potpuno u pravu u vezi s onim što govore, osim što je to Sri Sathya Sai Babina bolnica (smijeh, pljesak). Zatekao se tamo doktor Singh koji je kasnio na sastanak ove desetorice gentlemana (bilo ih je iz Japana, Gane itd.) te je došao taman kada su gulili zadnji sloj kože s moga tijela (smijeh). Doktor Singh je samo bacio jedan pogled na nacрте - on je inače liječnik iz Indije - te je rekao: "Oh, Sai Baba to radi? Ako itko može to učiniti, onda je to Sai Baba."

U stvari, sve to je bilo nevjerovatno, jer znate, Sai Baba vam ne daje vjeru. Siguran sam da smo svi prošli kroz ovo puno puta do sada. Ona je zarađena, ona je nešto što predstavlja dio procesa destrukcije ega, a ego želi poreći postojanje Boga, i točka. I tako sam bio zapanjen vlastitom sumnjom ali sam sada promatrao i vidio točno kako je On izveo bolnicu. Kažem „Izveo" jer to je bila predstava i pol, i bio je to jedan kreni - stani proces. Prije svega, u zemljama trećeg svijeta nema niti jedne druge besplatne super-specijalističke bolnice - u stvari nigdje nema takve bolnice besplatno, koliko ja znam. Ovo nije doba besplatnih stvari. Kao što znate, bolnica se nalazi na sto hvati površine, i tamo se nalazi četrdeset zgrada. Tu nije samo bolnica, tu su i pomoćne zgrade. Izgrađeno je cijelo selo: a proces se upravo dovršava za smještaj 3500 članova osoblja i njihovih obitelji. Sve skupa će biti veće od ashramske populacije, a također i od bolnice u Puttaparthiu, što me stvarno uzbuđuje. Ako sam išta naučio, naučio sam o poslu s bolnicama i takvoj vrsti situacija, ali ovdje se radi o bolnici koja je u odnosu na onu u Puttaparthiu trostruke veličine. Ona u prosjeku prima 250 do 400 ljudi svaki dan, u stvari na svakih 2000 do 3000 ljudi koji se primaju u opću bolnicu samo jedan ide u super specijalističku bolnicu. Super specijalistička bolnica je takva bolnica

gdje, na primjer, obavljaju transplantacije srca. Upravo sada rade kirurgiju otvorenog srca, a zadnji put kada sam bio tamo prije dva mjeseca, upravo su završavali 175. operaciju otvorenog srca u groznim uvjetima, i zapanjujuća stvar je to, da je prema svim zakonima statistike makar netko morao umrijeti od infekcije - odnosno - naprosto je morao umrijeti, ali mnogi i od infekcije, jer je taj prostor još uvijek gradilište, blato, prašina itd. Niti jedan pacijent nije izgubljen! (pljesak) To je sasvim nevjerovatno.

Bolnica se gradi u četiri faze. Prilikom ovog rođendana otvorit će se još jedno krilo bolnice dok trenutno radi srčano krilo - ako želite početi sa srcem, što je u skladu s našim Gospodinom. Slijedeći će odjel, mislim, biti urološki odjel, a zatim će se otvoriti još dva odjela tokom iduće dvije godine. Mislim da urološki odjel planiraju kao rođendanski poklon Swamiju. Vodit će ga doktor Bath, koji je otac urologije u Indiji. Imao sam prilike razgovarati s njim. On je divan, nevjerovatan liječnik kojega je Swami pozvao da dođe. Mnogi su ljudi pitali o čemu se tu radi, te da li i oni mogu tamo raditi. Ja mislim da je to moguće. Odgovor je - da, u svoje vrijeme to će se i dogoditi. Dakle, On je sve to predao indijskom društvu za početak, i mislim da se sve odvija na način kako se treba odvijati. Baš tako kako On to radi jer, znate, ljudi iz Svjetske zdravstvene organizacije bili bi naprosto pregaženi, izludili bi se tamo. Iz tog razloga operiraju dva ili tri tjedna, a onda stanu. On ih zaustavlja. I to je prilika da se vidi što se ne radi kako treba, te da se uskladi administracija. To je briljantan plan. I nakon stanke počinju iznova. Opet operiraju niz tjedana i opet ih On zaustavlja. Odjeli su krcati, mogu vam reći da je od pacijenata bilo operirano 25% djece s rupama u srcu ili nečim sličnim. To je uistinu prototip, kao što Sai Baba kaže. Rekao mi je da je to projekt za 1000 godina (smijeh). To je vrlo uzbudljivo. To je divna stvar i siguran sam da će se vremenom onima koji su kvalificirani - siguran sam da ovdje ima nekih koji su liječnici - pružiti prilika. Znam da On uzima gospodina iz Chicaga, te ćemo tako dobiti banku krvi, a jedan gospodin iz Italije je izabran da nam pomogne s anesteziologijom. Sve je samo pitanje vremena i karme. Siguran sam da svi možemo tamo igrati ulogu. Kad kažem igrati ulogu onda mi pada na pamet jedno od velikih iskustava koje sam imao sa Michaelom Hollanderom godine 1976. Gradili smo tom zgodom stupu - koja je tamo - miješali smo cement - bilo je tamo još četrdesetak ljudi - i znate, zaista najvažnija stvar s kojom nešto radite je energija, a ne važnost u vašim umovima.

To me dovodi do predmeta kojeg smatram vrlo neobičnim. Sai Baba mi je rekao da preselim u Kaliforniju. Rekao je: "Radi s Phillis Krystal." Poznao sam gospođu Krystal, znao sam da je napisala nekoliko izvrsnih knjiga, da je velika yogini i da je razvila razne spiritualne tehnike meditacije. Pitao sam Saiju, a On je rekao: "TI IDI i radi sa gospodom Krystal." Kao što znate, nemam nekih talenata, osim onih poruka koje primam povremeno iz svoje unutrašnjosti. Tako sam pretpostavljao da ćemo raditi nešto, mislio sam nešto kao knjigu ili kazetu ili nešto tako. Ispalo je da nas je Sai Baba vodio zajedno u meditaciju, te smo tako uzlazili u neku vrstu stanja transa po četiri ili pet sati svakog dana. To su bile najčudesnije četiri godine mog života, jer mi je Sai Baba pokazao tko On zaista jest. Pitao sam Ga, prije nego što sam došao ovamo: "Da li bih trebao govoriti o ovome" (smije se), a On je rekao: "Da, da, da! Samo govori! Malo će ih razumjeti, ali ti samo govori!" (smijeh). I tako ću govoriti o tome, i ne znam kako će se Sai osjećati u vezi s tim, ali data mi je naredba za pokret.

Sai Baba nije ta mala spodoba čupave kose koju svi obožavamo i volimo. To je obmana. Rekao je to mnogo, mnogo puta ranije. Biti zaokupljen tim oblikom znači obmanjivati sebe. Poznavati Ga u istinskom obliku znači poznavati Ga kao sve, svuda, svakoga. To je stvar koju sam vježbao puno godina u svom životu, u svom poslu, i tada je dobitak fantastičan jer više ne vidim osobnosti nego vidim Boga u svakom licu, i to sam vježbao kao što se vježba meditacija, kao što vi vježbate bilo koju od duhovnih vježbi koja vam se da. Bitno je da izađete iz ego svjesnog stanja. Važno je da shvatite tko ste vi stvarno. Vi niste UM, vi niste TIJELO, vi ste svi božanska bića. Ne postoji samo-realizacija koja vam se daje. VI JE VEĆ IMATE, u pitanju je samo otklanjanje vela, ega. Sve je OVDJE, na raspolaganju, sve vam je na dohvat. Govorim ovo s dubokim uvjerenjem, jer me je kroz zadnjih nekoliko godina Sai Baba upućivao, pokazivao mi druge dimenzije, i to svakodnevno. On me vodio na svaki nivo i ravan za koji sam pretpostavljao da netko može dospjeti. Siguran sam da bi mi pokazao i druge, ako bi ih uopće bilo. Može vam izgledati čudno i neobično, ali MORATE postati svjesni drugih dinamika koje se događaju - što u stvari Sai stvarno radi. Radi se o vašim mislima. Govorite o stropu nad željama. Ja ću vam pokazati strop kojeg MORATE biti svjesni, a to su vaše misli. NAJJAČA stvar koju možete raditi u ovoj dimenziji jest MISLITI. Svaka pojedina misao je čista energija. TA ENERGIJA - KAO U ZAKONIMA FIZIKE - TA ENERGIJA NE UMIRE. ONA SE SKUPLJA na nečemu što je Baba nazvao ASTRALNOM ravni. To je mjesto gdje je SMEĆE. To je mjesto gdje su MISLI. To je mjesto gdje su sve misaone tvorevine - Tolteci, Asteci i druge velike civilizacije su to znali. Njihova klasa svećenika znala je za tu drevnu mudrost - tu su stvorili duhove - robove koji se još ovdje nalaze, elementi su tu, stvari u dimenziji s kojom smo u interakciji. POHLEPA, LJUTNJA i MRŽNJA su se nakupile u tim drugim dimenzijama. Isto je tako s pozitivnim mislima vašeg obožavanja, vaše ljubavi za Boga i Njegovih mnogih aspekata, svih Bogova. Tu se prikupljaju i pozitivne misaone tvorevine u eteričnoj dimenziji - kako je Sai Baba rekao da je nazivamo. Mogu vam samo dati primjer misaone tvorevine i nečega čime je Sai Baba angažiran. I žao mi je što vas opterećujem ovom ludošću, ali tako to jest (smijeh).

Sai Baba je podigao mene i gospodu Krystal na nivo koji On naziva „nivo potke" ili „nivo tkanja", gdje nam je pokazao čitavu Zemlju s multi-dimenzionalnim slojevima položenim jedni poverh drugih. Pokazao nam je misaonu formu iznad države Rusije. Misli koje su se tamo nakupile u tu ogromnu zvijer - činile su jedan veliki crni oblak katrana s mnogo energije i munja i niza drugih dinamika. Bila je to vrlo nasilna stvar. Uputio nas je da joj se približimo vrlo tiho i čak nas je zaštitio nekim omotačem. Rekao je: "Ovo je misaoni oblik koji kontrolira Rusiju." To

je bilo prije 4 godine. Rekao je: "Ova misaona forma je načinjena od ljudskih misli, od osjećaja straha od smrtne kazne kojim su ovi ljudi bili pritisnuti tisuću godina, davno prije careva. Rekao je: "Ova misaona forma mora biti razorena. Samo ljudska bića mogu uništiti te stvari, jer su ih ljudska bića i stvorila svojim mislima." Pozvao je zatim božanska bića i mogu vam samo reći da me blagoslovio time što mi je pokazao taj zapanjujući nebeski soj u cijelom nizu prilika. Jedno je biće istupilo naprijed s nekom vrstom svete igle, i to je sve što vam mogu reći o tome. Rekao je: "Ta stvar ne može biti razorena trenutno, pokazat ću vam što da radite!" Poveo nas je oko te stvari koja je pokrivala cijelu Rusiju, te smo bušili rupe u njoj. Rekao bi: "Upravo ovdje!" A mi bismo probušili rupu u toj stvari. Zatim bi nas odveo do slijedeće točke. To je vremenski trajalo šest sati meditacije, iako u tim drugim dimenzijama ne postoji vrijeme. Obišli smo oko cijele te stvari i probušili mislim 150-200 rupa. Sai Baba je rekao: "Sada će energija - ENERGIJA - iscuriti iz te misaone forme i kako se to bude događalo ljudi će biti oslobođeni." Bilo je to prije četiri godine...

Stvar koju pokušavam izvesti, poanta koju vam pokušavam približiti jest da je Sai Baba Bog. On je dinamika, On radi na mnogo, mnogo dimenzija istovremeno, On radi sve na uvođenju Novo Doba. Rekao mi je: „Moramo razoriti negativnosti u drugim dimenzijama jednako kao i u ovoj, jer je to toliko usko povezano da bi bilo beskorisno očistiti Planet, a ne očistiti druge dimenzije, jer te stvari na nas utječu." Bilo kako bilo, sve bi se opet vratilo u isto stanje. On je apsolutno zapanjujući. On čisti sve dimenzije odjednom, On radi svugdje. To je toliko nevjerojatno. Ali, ON TREBA NAŠU POMOĆ. Ljudska bića i njihove misli stvorili su nered u kojem se danas nalaze. Svi smo mi inkarnirani u ovom veličanstvenom razdoblju kada Avatar hoda među nama, potpuni Poorna Avatar. On TREBA našu pomoć. Mi smo Njegovi lučonoše, mislim da je to blagoslov. Svi smo mi došli u kontakt s tim božanskim bićem. On nas vodi naprijed. U najviše slučajeva On ubrzava našu karmu. On treba našu pomoć, jer mi smo stvorili te probleme. Bog ne može stvoriti negativnost, to je nemoguće. On je čista ljubav, božanska ljubav. Ne kao ljudska ljubav - ljudska ljubav grabi i steže. Božanska ljubav je ŠIRENJE. To je posve nevjerojatno. Blagoslovio me između ostalog osjećajem određenog stanja samadhija u jednom kratkom vremenskom razdoblju. Rekao mi je: "Tigrett, to je cilj!" (smije se), kao da me na neki način bocka, i On se dobro zabavio (smijeh). Ali poanta svega jest: ne razmišljajte o Sai Babi kao o toj veličanstvenoj, veličanstvenoj inkarnaciji koja boravi u Puttaparthiju. On je OVDJE, On je u SVAKOM od vas. On ČEKA, On vas OBOŽAVA. To je vrlo, vrlo važno.

Opet, ne želim nikoga zbunjivati metafizičkim aspektima, spoznajama kojim me Sai Baba blagoslovio. Ako se možda pitate zašto baš taj momak - i ja sam se to pitao mnogo puta - reći ću vam ovo: On me odveo u prošli život. Pokazao mi je da sam bio vrhunski šaman u jednoj drevnoj kulturi i da sam posjedovao drevnu mudrost, i onda se moj ego umiješao. Sve je bilo tako izvanredno, pomislio sam: „Dobro, sve ću srediti i učiniti ću sad ovo i ono", i tako sam zloupotrijebio to znanje u svoj njegovoj snazi i u tom procesu oštetiio mnoge, mnoge ljude. Ovaj je život prilika da se ta šteta popravi. Kao što svatko od nas slijedi svoj vlastiti put, svi imamo svoju vlastitu karmu, samo uvijek znajte da je On s vama, jer On apsolutno jest tu i samo čeka na vas. On se ne upliće u vašu slobodnu volju, On to neće učiniti, to je Njegov vlastiti zakon. On je sama ljubav, ali znajte da je On tu kad god vi posegnete za Njim. Mi smo svi istinski blagoslovljeni što živimo u Njegovo vrijeme.

Želim vam ispričati jednu priču koja me uvijek bocka. Grupa zapadnjaka išla Ga je vidjeti, išla je na intervju. Jedan je momak iz grupe bio iz Kalifornije i imao je neku vrstu Navaho prstena s plavim kamenom, s tirkizom, prilično izvanrednim. Swami je rekao: "Ah, može li Swami dobiti prsten?" Momak je odgovorio: "Naravno!" (smijeh) Bilo je tamo petnaest do dvadeset ljudi te je On uzeo prsten i pitao: "Što je ovo?" "Swami, to je Navaha prsten, načinili su ga indijanci iz Arizone, vjerujem, s tirkizom na njemu." "VRLO dobro!", rekao je. Sljedećem: "Što je ovo, što je ovo?" "Swami, to je srebrni prsten s plavim kamenom." "VRLO dobro!" (hoda unaokolo po sobi) "Što je ovo, što je ovo, što je ovo?" Tada je podigao prsten i u nj puhnuo (puh) i pretvorio ga u veliki zlatni prsten s rubinom na vrhu! "Što je ovo?" "Swami, to je veliki zlatni prsten s rubinom na vrhu" (smijeh) „Da, vrlo točno! Što je ovo?" "Swami, to je zlatni prsten s crvenim kamenom." Hoda po sobi vrlo strpljivo i pita: "Što je ovo, što je ovo?" Na kraju je stao ispred grupe i rekao, moram to ponoviti doslovce: "Swami je veoma moćan! Ima sposobnost promijeniti sve elemente u svemiru po svojoj volji, ali promijeniti i jednog od vas zapadnjaka - vrlo teško!" (smijeh).

Sada prelazim na nešto što zaista mrzim. Swami je tražio da pjevam. U stvari ne znam pjevati. Pjevam falš, ali pokušat ću. Ovo je jedna pjesmica koja mi je vrlo draga. Jedan od mojih cimera pjevao mi ju je u Puttaparthiju 1974. i tako mi se sve od tada vrti u glavi. Evo sada ću pokušati, oprostite mi. ne znam pjevati.

O, učini da budem kao Ti

Molim Te učini da budem kao Ti

Ti si sluga, učini i mene

O Bože, ja sam spreman

Molim Te učini što moraš

Da budem kao Ti Gospodine

Učini da budem kao Ti.

Sai Ram!

Hvala još jednom. Najviše od svega Swamiju, što me pozvao da dođem i budem s vama ovo poslijepodne. To mi mnogo znači - ovdje mi je toliko mnogo ljudi reklo, toliko mnogo lijepih stvari. Zaista mi je drago ako sam Mu mogao služiti i ako je mogao govoriti kroz mene nekima od vas - to će me veseliti čitavu godinu. Zahvaljujem svima što ste me primili.

Netko mi je rekao ... "Ti si zaista poseban!" To me je stvarno uznemirilo jer iz lekcije koju mi je Swami davao uvijek iznova to je zaista problem od kojeg je čovječanstvo patilo od samog početka - upravo taj osjećaj posebnosti. Uče nas u današnjem svijetu da bismo morali biti bolji od od... „različiti“. U trenutku kada dopustimo da postanemo žrtve osjećaja posebnosti, izgubili smo čitavu igru, i to potpuno! Znate, ako kršćanin kaže: "Ja sam poseban jer sam kršćanin, ja sam bolji od židova!", ili hindus kaže: „O, ja sam poseban, bolji sam od farizeja!", ili bogataš kaže: "Ja sam poseban, bolji sam od siromaha!", tada je to opasnost, najveća opasnost u životu općenito! Prisustvujemo ovom zapanjujućem udruživanju čovječanstva u današnjem svijetu u kojem se toliko međusobno natječe, u kojem se teži da se potuče onog drugog, u kojem se teži da se bude moćniji od drugoga, da se ima jači položaj. To vidite tipizirano u Sai Babinom ashramu gdje se svatko pokušava približiti kralju i učinio bi sve, ili rekao bilo što da to postigne. Jednostavno vas ne mogu dovoljno upozoriti na osjećaj posebnosti. Netko je istupio i ponudio mi čak Sai Babinu hranu koju su imali u kantini. Bio sam toliko uzrujan, čak su me natjerali da učinim prekid u redu da bih dobio svoju večeru. To je podsjetnik za mene - hvala Swamiju za taj podsjetnik - da smo svi mi, svi mi u stvari On. Taj osjećaj da si nešto posebno, drugačije, nešto bolje od drugog! Netko mi je jednom pristupio i rekao: "Zabrinut sam radi onoga što ljudi govore o meni. Swami mi je dao jedan predmet i ljudi su ljubomorni zbog toga. I tako mi govore zločeste stvari cijelo vrijeme." -zabrinut zbog onog što ljudi kažu. I opet, jedina lekcija koju sam ja naučio kada sam se morao s velikom ljubavlju ophoditi s mojom malom Hard Rock obitelji diljem svijeta vjerujte, zaista je fantastično to raditi - vježbati gledanje ispod osobnosti, stvarno vidjeti Boga u svakome koga srećete. Ako to vježbate, tada je to poput meditacije, a meditacija je put do Boga. Ne mogu vam dovoljno to naglasiti. To je poput bhajana. Godinama sam mislio, pih, znao sam u stvari samo tri sedamnaest godina! Nisam razumio važnost tog rituala, koliko je to zaista važno! To je oblik meditacije, to je oblik ujedinjenja s Bogom. Čak i ako ne znate riječi - samo biti tamo kao dio glazbe je vrlo, vrlo važno. Ali meditacija je sve! Volio bih opet govoriti o tom ukratko, samo minutu ili dvije, jer ima toliko ljudi s pitanjima o onome što sam govorio -i ja sam imam pitanja o onome što sam govorio (smijeh). Da li bi netko htio postaviti neko pitanje? Ne želim vam oduzeti mnogo vremena ovog poslijepodneva.

Posao koji radim s gospođom Krystall je tako divan i tako fantastičan i pristupačan je svakome. Sai Baba je nazvao taj posao novim znanjem za Novo Doba. Preklinjem sve vas -tu knjigu, kao što sam rekao ranije, odnosno dvije je knjige Swami napisao kroz nju, dvije nove knjige koje izlaze uskoro. Proces je povjeren "Sathya Sai Trustu". Te knjige su dinamične, one će vam pomoći da savladate STRAH, LJUTNJU, MRŽNJU, POHLEPU, POŽUDU. One sadrže veliku simboliku danu od Sai Babe svima nama. Gospođa Krystall je u ovom trenutku u Švicarskoj i tamo razgovara s velikim grupama ljudi. Nakon toga odlazi u Južnu Ameriku. Prošle godine boravila je u Francuskoj i u Engleskoj, i to sve na Sai Babin zahtjev. Znam da je Sai rekao "Nitko mi nije poseban", jer za Njega smo svi jednaki, u to vas uvjeravam, ali ovo je usitinu poseban posao. Da nije tako, On ne bi dozvolio da to bude jedina knjiga, koja nije Sai sadržaja, a koju će uskoro i u ashramu distribuirati Sai Trust,. Neprestano ga pitam o ovom radu, a On neprestano potvrđuje: „Da, to je novo znanje za Novo Doba! To je moj poklon.“ Tako mnogo nas je opterećeno osobnim problemima, strahovima, poteškoćama. Ove meditacije koje su navedene u knjizi ne trebaju biti čitane, one se moraju prakticirati.

Te meditacije mogu riješiti mnoštvo vaših problema. Mogu vas osloboditi straha, ljutnje i sličnih stvari kojima su mnogi od nas žrtve. Ne mogu vam dovoljno naglasiti važnost meditacije. To je najvažnija stvar - stupiti u dodir s vašom istinskom prirodom. Još jednom - vi niste um, vi niste tijelo, vi ste božanska bića. Morate unijeti nešto u vaš svakodnevni život da biste došli u kontakt s vašom istinskom osobnošću. Isto kao što netko možda vježbama izgrađuje tijelo, tako postoje duhovne vježbe koje vas dovode do istinske osobnosti. Meditacija je vrlo, vrlo važna za sve nas. Kao i međusobno druženje. Meni je to tako uzbudljivo. Nikada nisam pripadao nekom Sai centru, nikada nisam boravio u nekom mjestu dovoljno dugo da bih uživao u toj vrsti druženja. Činjenica da ste svi vi ovdje zajedno i da uživate u ovom lijepom mjestu, je fantastična. Znam da ćete svi uzeti ovu energiju koju je Sai Baba danas ujedinio i odnijeti je u svoje okruženje gdje god živjeli.

Malo ću vam govoriti o stavu. Morate to razumjeti, jer je važno. Bio sam blagoslovljen posjedovanjem novca; ovo popodne su me ljudi ispitivali za novac. Dobio sam blagoslov da posjedujem novac koji sam htio dati Sai Babi, ali nisam znao kako da to učinim. Bilo je to čudno, ta ideja o davanju nečega Sai Babi, ta želja da se daje, biti vezan uz davanje. Naposlijetku sam shvatio da taj novac koji sam nudio, nije mogao biti prihvaćen dok nije bio ponuđen u ime svih koji novca možda nemaju, ali bi ih, da ih imaju, voljeli dati. Kad sam usvojio taj stav s kojim sam Mu i prišao, to je bio taj pravi dar primanjem kojim me On blagoslovio, dar koji je bio predan u tom duhu kao da je za sve nas. Slična je stvar s onim simbolom, onom vazom koju mi je poklonio za rođendan. Bio sam zapanjen time.

Došli su i probudili me u 5 sati ujutro i rekli: "Sai Baba želi da sjedneš na podij s Njim", te sam tako učinio kako mi je naredio - usput rečeno bilo mi je vrlo neugodno sjediti tamo. Tada je iznenada On donio tu veličanstvenu vazuu, ogromnu stvar, i poklonio mi je. Shvatio sam dok sam sjedio tamo da je to samo simbol. To je predstavljalo Njegovu milost za dvije tisuće radnika koji su radili na ovom projektu 24 sata dnevno.

To je simbol milosti i za dvije stotine projekatana koji su projektirali dan i noć da izgrade ovu bolnicu. Svi su u to vrijeme govorili da je fizički nemoguće ostvariti tu bolnicu. Da to prije svega, zahtijeva najmanje godinu dana planiranja i da će trebati najmanje još tri godine da se izgradi. Isplanirana je Njegovom milošću za šest tjedana! (smijeh) Izgrađena je za godinu dana! (pljesak) Znae, obznanio je još u vrijeme kada je rekao da ćemo graditi bolnicu, tj. nekoliko tjedana kasnije, da će biti otvorena za godinu dana, u vrijeme rođendana. Tada smo svi rekli: "O Bože, što da sada radimo!", i nitko od nas, niti jedan od nas na projektu nije vjerovao da bi se to moglo ostvariti. Mislim, biti blizu Babi, i ne imati vjeru! Međutim to se zaista dogodilo, i to je zapanjujuće postignuće i nadam se da ćete svi vi biti u mogućnosti da tamo otiđete i pogledate je. To je prekrasna stvar koju je Sai stvorio za svakoga. Zadivljujuće je što je sve učinio kako je i preokao. Rekao je da će, u prvome redu, izgraditi model obrazovanja. To je obznanio prije dvadeset godina kad je inaugurirao fakultet. Rekao je: "Priredit ću model za indijsku vladu. Osigurat ću da bude provedena besplatna edukacija. Ova škola koju sada postavljam bit će model!" Na otvorenju univerziteta predsjednik vlade mr. Rao je došao i održao govor, u kojem je rekao: "Mi sada prihvaćamo univerzitet kao model za indijsku vladu, kao čudesan primjer kako obrazovanje, besplatno obrazovanje, može biti dano masama." Susreo sam se i sa nekoliko timova koje je odmah potom poslao dolje da prouče što služenje u obrazovanju može biti. Sada je Sai obznanio da će ta bolnica biti primjer svijetu u smislu načina na koji bolnica može raditi u okruženju trećeg svijeta. Kako svi znamo, u Andhra Pradeshu živi 55 miliona ljudi, dakle samo u državi Andhra Pradesh! Ta će bolnica biti primjer i u smislu onoga što besplatno liječenje može masama predstavljati.

A ja vjerujem da smo to upravo i mi. Ljudi kažu: „zašto svi nisu Sai Babini sljedbenici?" Ali ja ne znam kroz kakvu karmu smo svi mi prošli da bismo primili ovaj blagoslov male Sai obitelji na zemlji. Sai ima mnoga, mnoga druga imena u mnogo drugih kultura, ali ja vjerujem da smo mi modeli - modeli i moramo biti za čitav ostali svijet. Toliko je važno da prevaziđemo naše greške koliko god brzo možemo i da postanemo Njegovi svjetlonoše. Volio bih sada, ako bilo tko ima bilo kakvih pitanja, odgovoriti ako mogu. Da, gospodo?

P: Kada je Baba zatražio da počnete raditi na bolnici, da li je dao neke smjernice ili je samo rekao ... ?

O: Pitanje je bilo - kada je Sai Baba rekao da ćemo graditi bolnicu, da li nam je dao neke smjerove za rad. Mislim da se nas četrdeset tada rastrčalo u svim mogućim smjerovima koji uopće mogu postojati, u stvari ni ne znajući u kojem smjeru ići, i vrlo brzo je postalo očigledno da se samo s Njegovom milošću možemo ujediniti i to izvesti. Znae, ja sam vrlo jak, tvrdoglav tip. Sai Baba me je na neki način postavio pred čitavu indijsku kulturu, a ja sam pokušao iskopati prolaz kroz sve to i bilo je to vrlo zanimljivo jer sam time naučio veliku lekciju. Dopustio mi je da se poput parnog stroja krećem ravno po sredini, kako se u nogometu kaže, a onda je jednoga dana rekao: 'Tigrett, ne želim da više govoriš!' (smijeh) Rekao sam: "O.K." Kasnije mi je objasnio, rekao mi je: "Gledaj, to je vrlo zanimljivo. U tvojoj okolini način na koji si odgojen u svojoj obitelji - nije bilo obiteljske jedinice, i shvatio si da je jedini način da postigneš nešto u životu da sam kreneš za tim, i tako nikada nisi imao poduku o tome u čemu je smisao obiteljske jedinice." Rekao je: "Ovo iskustvo s bolnicom je za tebe osobno, poučno iskustvo o tome kako raditi u timu. Tu svatko ima neku ulogu." Kasnije smo satima održavali sastanke te bi On rekao na primjer: "Ne, to malo ulijevo! Ne, ja želim ovo ovako! To bi trebalo biti žuto, ovo bi trebalo biti crveno! Ovo bi trebalo biti dvanaest stopa visoko, a ovo šest stopa široko!" Znao je TOČNO kako će svaka soba i svaki parametar izgledati i bio je AKTIVNO uključen u svaki aspekt građenja bolnice, isto kao što je aktivno uključen i u rad bolnice. Mislim, činjenica da nitko tamo nije umro predstavlja izazov za medicinu u samom njenom temelju, jer to je gradilište, a ne možete imati operacijsku salu niti s mrvicom prašine, jer ćete kada otvorite tijelo i kada mrvica prašine ili prljavštine ude unutra, imati unutarnju infekciju, i umrijet ćete. Mislim da se odgovor nalazi u činjenici da On odlazi tamo po nekoliko puta tjedno za vrijeme operacija te razgovara i odlazi u operacijske sale. Očigledno je da On svojim vibracijama sve to čisti. I tako vam je to prava božanska bolnica, s Njim u njoj, cijelo vrijeme. Da gospodine?

P: Malo o tome kakvu ste meditaciju koristili i kako ste brzo polučili rezultate.

O: Pitanje je, dakle, da govorim o meditaciji itd. Opet, ne znam. Bio sam svjestan drugih dimenzija, drugih stvari koje su se zbivale, ali nisam znao da bih ikada u tome mogao imati ulogu. Očigledno je da svatko od nas može kroz meditaciju naučiti mnogo o drugim dinamikama i to vas uvelike učini poniznim kada shvatite da postoji više dinamičkih stvari koje se zbivaju, za razliku od nas samih. Sve je počelo pred četiri godine. Kako sam spomenuo, On je tražio da radim s gospođom Phillis Krystal!. I tako se događalo da nas je On povremeno spajao po dva ili tri tjedna. Bili bi u meditaciji po četiri do pet sati dnevno, ili smo imali seanse, a onda bi nam nakon dva do tri tjedna pružio odmor, te bih ja otišao za svojim poslom, a ona bi radila svoj posao, a potom bi nas opet doveo natrag u to, i to je tako trajalo četiri godine.

Tražio je od nas da snimimo ta putovanja. Sada imamo na traci snimljeno oko 400 sati tih fantastičnih putovanja u druge dimenzije, kao i mnoga izlaganja koja je On dao objašnjavajući kako stvari... kako funkcioniraju, i sve to je

tako zanimljivo. Najzanimljivije od svega je da je sve to poput rasta trave, toliko jednostavno, stvarno, stvarno jednostavno. Nepoznato plaši svakoga od nas. To je prirodna pojava. Ali taj posao za mene prvenstveno znači da On radi na mnogo, mnogo nivoa odjednom. Dinamično je to promatrati. Da vam opet kažem - jer očigledno, nema načina da se podjeli iskustvo tih stvari; čak je i vlastitim iskustvima teško vjerovati, ali EFEKT je ono što je važno razumjeti. Svaki puta kada mislite vi stvarate energiju, SVAKOM POJEDINOM MIŠLJU. Misao je jača čak i od akcije! To je razlog zašto trebate paziti na svoje misli. TO JE TAKO VAŽNO jer to je ČISTA ENERGIJA i to je SNAŽNA energija i ona se ne rasipa tek tako, bilo kuda. Ona se NAKUPLJA, kako je Sai Baba rekao u našem radu, na astralnom planu. Astralni plan je dakle to mjesto gdje se negativne misli skupljaju, upravo kao u primjeru ruskog iskustva o kojem sam vam pričao. Sva ta negativnost, sav taj negativni strah koji su ti Rusi imali, stvorio je onakav misaoni oblik, živuću MOĆNU ZVIJER, zaista, koja ih drži i pritiskuje i zadržava na tom određenom mjestu razvoja. Ista se stvar događa s požudom, pohlepom, ljutnjom. Tijekom svih Yuga, sve se to sakupilo u ogroman dinamičan oblik i ono što se događa jest da, kada se razljutite, kada postanete požudni, kada mrzite, dakle, kad se to dogodi, vi to navlačite na sebe kao tuniku. Te su stvari načinjene od ljudske energije, i hrane se ljudskom energijom. I ako ne brinete o tome možete prijeći liniju njihove privlačnosti te će se tako one uhvatiti na vas, a kada se to dogodi, one će vas držati u tom okviru mišljenja - držat će vas požudnima, držat će vas ljutima, držat će vas u tom negativnom okviru. To je njihova hrana, one se hrane na vama. Koliko god ludo moglo zvučati, to je tako. Knjiga gospode Krystall ima više svrha, a to je između ostalog i da vam se pokaže kako da umaknete i zaštitite se od tih stvari. To je u stvari Sai Babina knjiga, a ne knjiga gospođe Krystall i to je vrlo važan rad. Najvažnija riječ koju vam mogu dati danas od svog iskustva u ovom životu je da MORATE PAZITI NA SVOJE MISLI. To je TOLIKO važno. Jedna mi je dama došla danas poslije podne i rekla: "Toliko sam prokletu ljuta, BIJESNA sam!" To ju je potrošilo, ta ljutnja. Vjerujem da je kontaktirala jednu od onih misaonih formi, te da je ova preuzela kontrolu nad njom. To je dakle način kako se stvari odvijaju. To je vrlo teško razumjeti, ali tako to jest. Da, gospodo?

P: Jeste li vidjeli kakav se misaoni oblik nalazi iznad Sjedinjenih Država?

O: (smijeh)... Vidite, stvarno neke od njih - Šivina energija je ta koja je upravo na djelu, i zato mora biti smrti da bi bilo rađanja. To je kao kada cvjetovi umiru u vrijeme zime da bi se mogli ponovo roditi. Slično je s našim životima. Dana nam je smrt i dano nam je rođenje. To je dio kotača, to je dio čitavog procesa. Da bi Novo Doba moglo početi staro doba treba biti izbrisano. Gledajte što se događa Planeti upravo sada. SAMA Planeta biva razarana od strane čovječanstva. Biosfera je u opasnosti da kolabira, POTPUNO kolabira. Svijest o tome polako izranja i to ne samo u Americi ili nekoj drugoj pojedinoj zapadnoj zemlji, već u čitavom svijetu. Čitav svijet biva svjestan da smo zagadili naše vlastito gnijezdo, i shvaćajući to, ljudi se povezuju s prirodom, jer im postaje jasno da smo priroda i mi jedno te isto. Mi smo dio prirode, priroda je Bog, Bog je sve. I tako se iznenada zatičemo u toj situaciji koja izgleda kao totalno uništenje. Počinjemo se usklađivati sa svojom višom prirodom. Postajući svjestan da biosfera kolabira oko naših glava, angažirao sam se u nekim grupama za brigu o okolišu, u stvari radi se o jednoj grupi za okoliš koja djeluje u UK pod imenom „Arka“. Poprilično sam se u tome angažirao, od kada sam prodao svoj posao. Vrlo sam zabrinut cijelom situacijom. Proveo sam mnogo vremena sa NASA-om i nekoliko drugih organizacija, i stekao uvid kao dio Globalnog foruma; postoji znanstveno udruženje sastavljeno od vodećih znanstvenika svijeta koje predvodi Carl Sagan, poznati znanstvenik. Na moskovskoj konferenciji (kojoj sam prisustvovao) sve što su mogli reći, bilo je, da smo svi osuđeni na propast. Bio sam tako zabrinut, otišao sam k Sai Babi te sam Ga pitao: "Što će se dogoditi s biosferom?" On mi je rekao: "BOG DOZVOLJAVA ČOVJEČANSTVU da razori Zemlju. Jedino kada se čovjek nađe na koljenima okrenut će se k Bogu!" Ista se stvar događa sa svim diktatorskim državama širom svijeta. Gledajte što se dogodilo. Da li biste vjerovali da će On slomiti Rusiju, Istočnu Evropu i neke od južnoameričkih vlada, neke od diktatorskih zemalja u tako kratkom vremenskom periodu? Pogledajte što je učinio sa svjetskom ekonomijom. Svi marširamo u krivom smjeru i mislimo da će materijalizam donijeti sreću, zaustavljamo se na materijalizmu diljem svijeta. Zato je On i doveo ekonomiju svijeta takoreći na koljena. Mora biti smrti, da bi bilo rođenja. Novo Doba je pred nama, Novo Doba svjesnosti. Zato mislim da smo svi blagoslovljeni što smo ovdje. Da?

P: Mi znamo tako malo o životu poslije smrti. Rekli ste da vas je Baba spasio onom zgodom kada ste progutali jezik. Što ste točno tada osjećali?

O: Oh, život poslije smrti. (smijeh) Mislite život nakon obmane! (smijeh) Mogu vam samo reći u vezi s vlastitim iskustvom. Nije da sam stručnjak za ta pitanja, ali tom zgodom sam stekao mali uvid, i još neke druge kroz meditaciju. To je stanje potpunog blaženstva. Nema pet osjetila. Niste vezani ni za što. Bio sam u stanju čistog, ako se tako može reći, elektriciteta, i sve je bilo POTPUNO mirno, bilo je divno i zapravo se nisam htio vratiti. Zapravo - sjetite se gospodina Kelvina kojeg je Baba vratio natrag u život. Mislim da ga je jedna grupa jednom zgodom intervjuirala. Pitali su ga: „Dobro, kako to izgleda vratiti se natrag na zemlju?“ Rekao je, da je to kao vratiti se u kanalizaciju, (smijeh) Mene, u stvari, nije briga da li sam u eteričnom ili ovom nivou. Jedino želim biti stopljen sa Sai Babom neprekidno. Imao sam posjete svoje vlastite braće, i u stvari neprestano primam posjete od ljudi s druge strane. Oni su tamo u stanju neprestanog učenja. To je još uvijek proces učenja, ali akcija je ovdje dolje. Svi čekaju da dođu ovamo dolje, jer ovo je mjesto na kojem spaljujete svoju karmu. Ovdje je prisutna akcija, u ovoj dimenziji. Da, gospodine?

P: Čuo sam da ste uključili Babino učenje u svoj posao. Hoćete li o tome napisati knjigu ili održati seriju...?

O: Da, dakle pitanje je bilo o uključivanju duhovnih vježbi Sai Babe u moj posao. Koliko znam za sada nitko ne pokreće knjigu o tome i nadam se da Swami neće tražiti da to učinim. (smijeh) Dakle, zaista sam uvodio duhovne vježbe u svoj posao i mislim da to može učiniti bilo koja osoba u svom poslu. Uopće nije važno što je taj posao. Ljudi kažu: "Hej, taj čovjek nije Sai sljedbenik, on vodi bar." Ili drugi može reći: "On je čistač ulice, on je stolar, takav ne može učiniti velike stvari." Besmislica! Nema nikakve veze što netko radi, cijela stvar je u tome KAKO to radi. RAD je OBOŽAVANJE sve dotle, dok ga izvodite DARMIČKI, ispravnim mišljenjem i ispravnim djelovanjem. Mislio sam da sam se povukao od posla koji me je potpuno iscrpio. Sai Baba mi je sad dao da ga radim ponovo. Nedavno je blagoslovio projekt, te sada otvaram nešto poput kuće bluesa. To je lanac rhythm & blues lokala od kojih će tri biti otvorena vrlo brzo, prije kraja ove godine. Stvarno, ne mogu vjerovati da mi je dao da to radim ponovo! Dovoljno je dovoljno, znate! (smijeh) Ali, rekao mi je da to mora biti obavljeno DARMIČKI. Rekao je: "HARD ROCK je bio srednja škola. To si položio, samo izdrži Tigrett." (smijeh) Rekao je: "Sada je vrijeme da ideš na fakultet." Očigledno nije stvar u tome da trebam proučiti potpuno novu situaciju, već u tome da sada to radim potpuno drugačije nego prošli put. Prošli put je sve bilo obavljano sa više srca i možda manje uma.

Da prijedemo na meditaciju. To je tako vrlo važno, ta meditacija. U stvari, dvije meditacije bih vam dao danas. Znate, Sai Baba je sve. On je sva akcija. On je kundalini energija. Kundalini sila, Božja akcija je nevjerojatna stvaralačka sila. Ona je poput jurećeg vlaka. Ako nije uravnotežena između muških i ženskih aspekata, ona će odjuriti u slijepi kolosijek, izbjeci će kontroli. Ovaj nesklad je rezultirao ratovima, kako mi je jednom rekao - previše muškog razmišljanja. Taj sklad je kombinacija glave i srca. To mora biti uravnoteženo. Svi smo mi izvan balansa, obično, na jedan ili drugi način. Svi mi imamo u sebi muški i ženski aspekt, jin i jang. To je drevno koliko i dan. I to mora biti usklađivano cijelo vrijeme da bi se na kraju izbalansiralo. Postoji meditacija koju je On dao gospodi Krystall i meni prije nekoliko godina, i sada je opet naglasio da je to najvažnija meditacija koju možete raditi. Zove se "meditacija drveta". U stvari, u mnogim drugim kulturama, mističnoj strani drugih kultura, počevši od kršćanstva, ova je meditacija bila prevladavajuća. Vrlo je jednostavna. Predat ću vam je vrlo brzo. Jednostavno sjednete na neko mimo mjesto sjednete u lotos položaj, ili koliko mu se već možete približiti - i zamišljate sebe kao stablo, vaše omiljeno stablo, možda neki hrast. I sada zamišljate da su iznad vas, dižući se prema nebu, grane tog stabla. Ispod vas, orijentiran prema majci zemlji, je korijenski sistem tog stabla, koji je u stvari kopija grana. I sada dakle, morate uvlačiti energiju. Grane prema nebu predstavljaju muškog oca, korijenje u zemlji predstavlja majku, božansku majku. Najprije zamišljate uvlačenje energije kroz sistem granja u vaše tijelo (udiše), a zatim izdišete jer energija mora nešto zamijeniti - kad udišete božansku energiju zamjenjujete za nešto. To je vrlo važna meditacija, vjerojatno najvažnija za OVOG doba. Kada izdišete, onda izdišete sve što je izmijenjeno, sve nepotrebne dijelove. Dakle, UVLAČITE i IZDIŠITE i kada jednom osjetite da to ide, onda prelazite na korijenski sistem. To je božanska majka, to je jin. Sada dakle, MORATE UVLAČITI energiju iz tog korijenskog sistema. To je ta priča o uspostavljanju ravnoteže. Uvlačite tu energiju i izdišete sve nepotrebno. Onda radite oboje istovremeno. Uvlačite s obje strane odjednom. Ako budete ovo prakticirali bit ćete zadivljeni istinskom snagom koju ćete osjetiti i harmonijom u vašem biću. Rekao mi je da je to najvažnija meditacija koju možete raditi. Ima i jedna druga koju ja radim od onda od kada mi ju je dao, radim je svaki dan. Ne znam da li će vas interesirati, ali osjećam da vam je moram predati. Sastoji se u tome da ga molim pet stvari, a nedavno mi je dao i šestu. Prvo Ga molim da MISLI kroz mene, onda Ga molim da DIŠE kroz mene - dah je toliko moćan, znate. Molim Ga, kao slijedeće, da OSJEĆA kroz mene, molim Ga da DJELUJE kroz mene, i kao zadnje, molim Ga da VOLI kroz mene. Ona šesta stvar koju je nedavno dodao je DIŠI kroz mene. Ovo je dakle čitav raspon luka, tu su dakle jin i jang, glava i srce. Govor je posljedica balansa između tog dvoga. Djelovanje je akcija, i voljenje, to je božanski aspekt koji prekriva cijeli raspon luka. Dakle, ove su dvije meditacije vrlo važne.

Ako sam vam išta vrijedno uspio dati danas, te ako uz pomoć toga uspijete odmaknuti malo dalje stazom, onda je to vrlo značajno za mene i moj život, jer sam za sebe ne mogu reći da sam dospio vrlo daleko. Ove dvije meditacije će vam pomoći u SVAKOM pogledu. Ima li dalje netko nešto? Da, gospodine.

P: Vi izdišete kroz granje ili korijenje?

O: Ne, izdišete kroz usta! Sva energija koju udišete iz božanskog izvora nadomješta nešto potrošeno u vašem tijelu što mora biti izbačeno. Možete dakle zamišljati izbacivanje svih negativnih, nepotrebnih stvari. To je VRLO važno. KONCENTRACIJA je SVE! Znam da svi imamo problema s koncentracijom. To se najbolje vidi pri meditaciji kad nam um luta ovamo -onamo. Samo NASTAVITE s tim, i ja imam problema svaki dan. Kroz ovu vježbu s VREMENOM - to je zaista vrlo jednostavno - zaista počinjete vidjeti Boga u svakoj pojedinoj sceni, te ispod svih osobnosti, i uskoro zaista vidite Boga u svakome. Znači, rekli smo izdišete kroz usta. Da, gospodine?

P: U vezi s negativnom i pozitivnom misaonom formom, da li se u meditaciji pokušavamo koncentrirati na jednu, na račun druge?

O: Da, po mogućnosti usklađujete se s pozitivnim stvarima umjesto s negativnim, i ono što morate učiniti na kraju jest pokoriti svojih pet osjetila, jer to je to što vodi ka požudi, pohlepi, zavisti, ljutnji, mržnji i takvim stvarima. Molitva, meditacija, to unosi energiju u pozitivnom smislu. To je povezivanje s vašom istinskom prirodom. Djelujući pozitivno lišavate se negativnog. To je najbolji način da provedete svoje vrijeme. Da, gospodine?

P: Ako se jedan svijet razbija, teži da se razbije u tisuću otoka, kako ćemo tada doći do mira i harmonije?

O: Ha, to će potrajati neko vrijeme. Ja stvarno vjerujem ... Naravno, imate tisuću života iz kojih ste došli i vjerojatno će ih biti još nekoliko u budućnosti. (smijeh) Morate shvatiti da kad postanete svjesni reinkarnacije, mislim da to morate intelektualno shvatiti kako se to odvija -kad jednom shvatite da ste bili ovdje prije i da ćete biti ovdje možda ponovo u nekom drugom životnom periodu, tada ta osobnost zvana Isaac, taj totalitet njegovog iskustva postaju beznačajni, to je samo treptaj, to je ništa, to je beznačajno. Da, gospodo?

P: Rekli ste da vam je Baba govorio nešto o Novom Dobu, biblijskim otkrivenjima, da će se stvarno mijenjati?

O: U meditaciji, prije otprilike godinu dana, u koju je poveo gospodu Krystal i mene - dakle toj meditaciji balansirali smo uzajamno energije iz nekog razloga koji ni ja ne razumijem, ali Sai je rekao : "Niti ne moraš, samo to učini!" (smijeh) Doveo nas je dakle do jednog ponora. Bilo je to poput nekog ponora ili ako hoćete, pečinske pukotine koja je vodila do druge strane te je rekao: "Okrenite se i pogledajte iza sebe." Mi smo se okrenuli i pogledali i vidjeli smo tu sve živote svakog ljudskog bića, čitavo ljudsko iskustvo od samog početka vremena. I sve je bilo povezano s tri lanca.

Jedan je lanac bio od očevog roda, drugi je lanac bio od majčinog roda, a treći je lanac bio karmički lanac. Onda je rekao: "Pogledajte sada pak na drugu stranu." Znam da ovo zvuči kao bajka, a i jest jedna vrst bajke. Rekao je dakle: „Pogledajte u drugom smjeru!" Te smo i pogledali tamo. Rekao je: "S druge strane ovog jaza nalazi se Novo Doba. Ništa od ovoga s ove strane ne može prijeći s nama, najprije moramo prekinuti lance prije nego možemo prijeći na drugu stranu!" Dakle, to je taj proces koji On provodi sa svojim sljedbenicima. Mislim da smo svi blagoslovljeni, ili ćemo biti, da pomognemo i drugima da prijeđu, i mislim da je to jedan od razloga što je uopće stvorio Sai obitelj.

P: (nerazumljivo)

O: Pa, ne mogu odgovoriti na to pitanje niti za sebe niti za bilo koga drugoga, ali sigurno ćete saznati kada dosegnete izvjestan stupanj svjesnosti. Mislim - kada se spojite s Gospodinom – mnogo duša već jest - ima znate mnogo duša kojima je rekao: "Ovo je tvoj posljednji život." Ja osobno još ne razumijem temeljnu dinamiku svega, ali znam da je to moj cilj. U stvari, nekako se nadam da mi ovo nije zadnji život jer bih se volio vratiti i pomoći Prema Saiju ako mogu na bilo koji način. Da, gospodine?

P: Jednom ste spomenuli da radite svoj posao kao obožavanje, ali poslova može biti raznih vrsta. Na primjer mesar, čovjek koji siječe kravu i sprema biftek i sve te stvari. Da li on misli da bi trebao promijeniti taj posao ili nastaviti s time?

O: Nema nikakve veze što radite. Pitanje je dakle bilo, da li ima ikakve razlike ako plijevite korov ili radite nešto drugo, i da li biste trebali promijeniti posao radi njegove naravi te raditi nešto bolje ili nešto važnije.

Jedina stvar koja je važna jest način KAKO nešto radite. Nema nikakve veze ŠTO radite, to je POTPUNO nevažno. Cijela stvar je u tome KAKO nešto radite...

(prekinuto)

1) Najavljujući Tigretta, Hollander je ispričao kako mu se u Putaparthiu bio obratio s upozorenjem: "Isaac, u slučaju da nisi primijetio, mi ovdje uglavnom nosimo bijelu odjeću." On je odgovorio: "OK, hvala", i nastavio nositi crnu.

SRI SATHYA SAI SUPERSPECIALITY HOSPITAL Puttaparthi

SRI SATHYA SAI SUPERSPECIALITY HOSPITAL Whitefield

www.znakovi-vremena.net/sathya_sai.htm

http://www.ssbpt.org/Pages/Prasanthi_Nilayam/beaconoflove.pdf